

מסורת הש"ס

(א) ולקמן כא: (ב) לקמן
כ: (ג) ולעיל ט: (ד) כ"ק
קב. ע"ז א: (ה) מנחות
מב: (ו) ולין גבוהים י'
מ"מ לא חשיב גג כיון דלין
גבוהים י'. כ"ה בס"א:
(ז) ש"ל אחר:.

הגהות הב"ח

(א) במשנה כל דבר שהיא
מקבל טומאה:

גליון הש"ס

דש"י ר"ה לחנוכה ב' אכל כסות לילה ח"ב. עי' בשער המלך פ"ג מהלכות יציאת:

מוסף רש"י

לא אתי אהל ארעי
ומבטל אהל קבע.
לספר שם הסוסה ממלן
(דקום 184) הדלה עליה.
ענין ומשם ענין
לדלת שקורין טריזיף
ועוד (דקום 184) ואת הקוסוס.
משם ומהמסע מזה
ושם קורין מלון ועיקרן מלון
וקורין על ארציה וממסע
ועוד על החומות (ושם).
וישם תכלת למרוסו
דאנוני ביחוד. הוי
מחיל ציף כנגד שחמסס
ולא שם שחמסס 21

רבינו חננאל

[illegible]

(6) צ"ל

סוכה פרק ראשון סוכה

ה"ב ובים נמי א"ע דלא גבוס עשרה כיון דקביע הוי אוהל דלא גרע מקיטופות. והך מלתא שמעתא באפי נפשה הוא דלא תימא בית כילה דאי לא גבוס לתמרי להניחא דלשו חזק לחלוץ: כינס חסנים. כינסא כילא כילה ואין עושין לא גג והיא סביבות המטות וגבה משופע כשאר המטות: ליהוי מקיטופות.

ובית גמי אמ"פ שאין גבוה עשרה כיון דקביע
אוהלא הוא דלא גרע מקניפות ל"א אמרי
לה אמר רב יהודה אמר שמואל "מותר לישן
בכילה חתנים בסוכה לפי שאין לה גג אמ"פ
שגבוהה עשרה מתיכי הישן בכילה בסוכה
לא יצא ידי חובתו הכא במאי עסקינן בשיש
לה גג ת"ש² נקליטין שנים וקניפות ארבעה
פירים על גבי קניפות פסולה על גבי נקליטין
כשרה ובכלבד שלא יהו נקליטין גבוהין מן
המטה עשרה פסחים הא גבוהין מן המטה
עשרה פסולה אמ"פ שאין לה גג שאני נקליטין
דקביעי או קביעי ליהוי כקניפות לגבי
קניפות לא קביעי לגבי כילה קביעי דרש
רבה בר רב הונא מותר לישן בכילה אמ"פ
שיש לה גג אמ"פ שגבוהה עשרה כמאן כר'
יהודה דאמר⁶ לא אתי אהל עראי ומבטל
אהל קבע דתנן ס"א⁷ יהודה נוהגין היינו
לישן תחת המטה בפני הוקנים ולימא הלכה
כרבי יהודה אי אמר הלכה כרבי יהודה הוה
אמינא הני מילי מטה דלגבה עשויה אבל
כילה דלתוכה עשויה אימא לא קמ"ל טעמא
דכ"י יהודה דלא אתי אהל עראי ומבטל
אהל קבע דא שגא מטה ולא שגא כילה:
מתני'⁸ הדרלה עליה את הגפן ואת הדלת
וואת הקיסוס וסיכך על גבה פסולה וואם היה
סיכוך הרבה מהן י"א שקצצן כשרה זה הכלל
יכל⁹ (שהוא מקבל טומאה ואין גידולו מן הארץ
אין מסככין בו וכל דבר שאינו מקבל טומאה
וגידולו מן הארץ מסככין בו: **גמ'** יתיב רב
יוסף קמיה דרב הונא וייתיב וקאמר או שקצצן
כשרה ואמר רב יצריך לנענע אמר ליה רב
הונא הא שמואל אמרה¹⁰ אדהרניהו רב יוסף
לאפיה ואמר ליה אטו מי קאמינא לך דלא
אמרה שמואל אמרה רב ואמרה שמואל
אמר ליה רב הונא הכי קאמינא לך דשמואל
אמרה ולא רב דרב אכשווי מכשר כי הא
דרב עמרם חסידא¹¹ רמא תכלתא לפרוזמא
דאינשי ביתיה תלאן ולא פסק ראשי חוטין
שלהן אתא לקמיה דרב חייא בר אשי אמר
ליה הכי אמר רב מפסקן והן כשרין אלמא
פסיקתן זו היא עשייתן הכא גמי קציתן זו
היא עשייתן וסבר שמואל לא אמרינן פסיקתן
זו היא עשייתן והא תני שמואל משום ר' חייא
הטיל לשני קרנות בבת אחת ואחר כך פסק
ראשי חוטין שלהן כשרין מאי לאו שקושר
ואח"כ פוסק¹² ח"ל שפוסק ואח"כ קושר פוסק
ואחר כך קושר מאי למימרא מהו דתימא

משה עשה שנזמר בהסתר: דמא
דלכסא. הימן לית: **דלכסא** דאדניג ביסיה. לטלית אסתר
 דקסבר לילה הו' לית הו' ורזאס אדמו (מזכר טו) פרט לבסות
 סומא * אלכ כסות לילה חייב והיא מלות עשה שלא הזמן גרמא
 וגשים חייבות: **חלן.** לליתות בכנסות הטלית חוט אחד כפול ד'
 ותחזי כנק ועדנו חוט א' כפולו ובר הן שמה כפלים ופוסק ר'
 בהגדילין וקשריהם ועומצתם עשוין כפסול דאין זה אלף חוט
 כפלים אדריסן כשעור שתי ליתות ותחבר ראשו אחד כנף א' ורזא
מאי לא חושב. עשה הגדיל ציו וציו ואחר כך פסה אמצעה ועשה

4.

אר קביעי דהוי בקינפות. אע"פ שזו יס לה גג וזה אין לה גג מ"מ לא חשיב גג כיון דאין גבוהין עשרה וצמימיה אית ביה חדא לרשומא דנקליטין אין לה גג וצדוה עשרה וקניפות יס לה גג וסוף גבוהים י': **מותר** לישן בכילה חתנים בסוכה אע"פ שיש להם גג ואע"פ שגבוהה עשרה. אין ספק ג' דלחמירין בסוף פירקין (דף יט:) א"י אשכחיה לרב יוסף דגמי ככלת חתנים בסוכה אמר כחמין כר"א משמע דלא שרי אלא בלא גג ואמר דפרקי היסן (לקמן דף ט.) רב שרז ליה לרב אחא ברדלא לומני ככלת חתנים בסוכה משום דקי' כלומר דמזעזע פטור מן הסוכה משמע דלא לכו הכי אסור בשיש לה גג או דאדק לישנא דשמואל בגבוהה עשרה ואע"פ שאין לה גג:

רב עמרם חסידא רמא תכלתא
 פרוומא דאנשי ביתיה.
 וכן רב יהודה פרק התכלת
 (ג. ד.) דקסברי לילה זמן לילית ולא
 מלות עשה שהזמן גרמא הוא וגם
 חייבות כרכן דפרק התכלת (סג)
 דאמרי הכל חייבין לילית נשים
 ועבדים ור"ש פוטור נשים וטומיה
 ק"ל מלדקסב גמרא בר"ש פרק ש'
 דחמס (דף י"א.) לאקומוי תנאי השם
 כולוה כר' שמעון דמענות כסות לילה
 ומרבי כסות סומא ועובדא דר' יהודה
 בר אינעלי פ' במה מדליקין (שם)
 דה: סג.) שחיו תלמידיו מחבין ממנו
 כפיו וקסו דלמריקן ואיכיו סבור
 גורא משום כסות לילה ואיכא טעמא
 אחרינא פ' התכלת (מנחות מ:.) ומדנקט
 הוא טעמא שמע מינה דהוא עיקר
 עוד דפרק במה מדליקין (שם ס.)
 גבי האי דפרק דמי דמרבי שאר
 בגדים לענין טומאה נרבי נמי לענין
 לילית מאשר חסכה בה ומשני דההוא
 מיבעי לרבות כסות סומא ומימי
 בריחא דר"ש שמע מינה דכן הלכה
 וסמך בריחא דפ"ק דקדושין (דף יג.)
 (שם) גבי מלות עשה שהזמן גרמא
 דקתשיב לילית ועוד דרכנ דר"ש מוקי
 פרק התכלת (מנחות דף מג.) ורליס
 איתו לבדעתיא ורליס ויכרתס רחא
 מזה וז חסור מלות אחרת התלויא
 מה וזאיו וז קריאת שמע אלמא קסברי
 קריאת שמע דאורייתא וקיימא לן
 דקריאת שמע דרכנ כפ' מי שמתו
 (ברכות דף סה.) ומיזה מזה איין רחיה
 דהא ר' יהודה דלמך ק"ל דרכנ
 ואשכחן דרמא תכלתא פרוומא דאנשי
 ביתיה דפרק התכלת והוא דריש כלידך
 תנא דריש חסור מזה אחרת
 ואזיו וז כלליס ויוד יס רחיה מפרק
 שחיו וז דברכות (דף יד.) דלמך רב יוסף
 כמה מעליה הא טעמא דבדעתיא
 (אמרי) לא (אמר) מלות לילית בלילה
 ומסיק דלחמילי הוו מתחילי ויכין

ללא זמן יציאת: **פסיקתן** זו היא עשייתן. גרע עשהא מן הקוים ומן הגרדין לעיל (דף טו.) דאף על פי שעושין אחר מן הצוים לגמרי לא חשבינן ליה עשייתן משום דבעינן תלייה לשם מציא: פסולין

ין שלהן ונעשין שמהן חוטין ורב עמרם שכת ולא פסקו עד עשה דוד ואחא לקמיה כו' הטיל לב' קרנא דבא אחת. עשה ארבע אחר בנאף זה וכפף הראשין עד שגשבו זה לזה לאחנא ארבע: שמים וארץ" שנעשו בספול דכולה קודם שנספקה חוט אחד הוא: בעינן

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

לְעוֹי רַשִׁי

טראגדיד (טראגדיה).
להגביה גמן על כלונסאות.
איד"א (יידרא). קיסוס
אצמח מנחם.

רבינו חננאל (המחבר)

[illegible]